

РЕШЕНИЕ

№ 10662

гр. София, 18.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **163** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на Й. Н. Ц. срещу решение № 3976/03.11.2025, постановено по НАХД № 11293/2025 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 131-състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 25-4332-011700 от 29.05.2025 г. на началник група при отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с което на касатора е наложено наказание глоба в размер 200(двеста) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 (шест) месеца на основание чл. 175 ал. 3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), за извършено нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП.

Твърди се в жалбата, че оспореното решение е постановено при неправилно приложение на материалния закон и при допуснати процесуални нарушения. Поддържа се в жалбата, че в НП не са посочени съществени обстоятелства, които са част от обективния състав на твърдяното нарушение. Излагат се доводи, които преповтарят изложеното във въззивната жалба до районния съд, че твърдяното нарушение не може да бъде квалифицирано като такова по чл. 140, ал. 1 ЗДвП и съответно не може да бъде санкционирано по чл. 175, ал. 3 ЗДвП, тъй като двете правни норми уреждат други хипотези. Позовава се на разпоредбата на чл. 11 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 на МВР, като се твърди че е налице самостоятелност на сроковете на валидност на табелите с регистрационен номер и срока на валидност на регистрацията на превозното средство, което в настоящия случай е било веднага регистрирано. Искането до съда е за отмяна на обжалвания

съдебен акт и за решаване на делото по същество с отмяна на НП.

Ответникът – началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, в представено по делото писмено становище излага съображения за правилността и законосъобразността на оспореното решение. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за основателност на касационната жалба.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

При извършена проверка на 02.03.2025 г. от органите на МВР на лек автомобил, марка "Ф.", модел „Л.“, с рег. № 676М123 по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], проверяващите установили, че Й. Ц. е управлявал собствения си автомобил след изтичане на срока на разрешението за временно движение. Установено било, че транзитните табели са с изтекъл срок, а регистрацията на автомобила е била прекратена, като същият заявил на органите, че не разполага със средства да регистрира превозното средство.

Във връзка с установеното при проверката е бил съставен АУАН, серия GA, бланков № 3642197 срещу Й. Н. Ц. за нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП, тъй като е управлявал МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

Въз основа на АУАН е било съставено НП № 25-4332-011700 от 29.05.2025 г. на началник група при отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с което на Й. Н. Ц. е наложено наказание глоба в размер 200(двеста) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6(шест) месеца на основание чл. 175 ал.3 ЗДвП, за извършено нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП.

От правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и същите отговарят по форма и съдържание на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Съдът е обосновал извод, че макар и лаконично даденото от актосъставителя описание на нарушението, съдържа всички елементи на деянието, за което е повдигнато административно обвинение, както и че е налице съответствие между фактическите и правни основния. Изложил е аргументи, че не е налице смесване на фактически състави при описание на нарушението в АУАН и НП, доколкото и в двата акта недвусмислено е описано, че превозното средство е без валидни регистрационни номера, а не без поставени табели, което обстоятелство отговаря именно на нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП. С оглед на горното е приел, че в случая управлението на превозното средство се явява нарушено именно на залегналото в чл. 140, ал. 1 ЗДвП изискване по пътищата да се движат единствено регистрирани превозни средства. Приел е за неотнормимо към въпроса за съставомерността на нарушението оплакването в жалбата, че превозното средство може да бъде регистрирано в последствие след снемане на транзитните регистрационни табели. По отношение на санкционната разпоредба е намерил, че същата е правилно определена.

От субективна страна е приел, че нарушението е извършено виновно при форма на вина умисъл, тъй като водачът Ц. е съзнавал общественоопасния характер на деянието и е предвиждал е общественоопасните последици. По отношение на наказанието е намерил, че правилно е ангажирана отговорността на водача по реда на чл. 175, ал. 3 ЗДвП, като двете наказания са определени в минимален размер.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с

правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата.

Настоящата съдебна инстанция не установи при постановяване на решението, районният съд да е допуснал съществени процесуални нарушения. Въззивният съд е обсъдил подробно и мотивирано възраженията срещу НП, като доводите на съда в тази връзка се споделят напълно от настоящия съдебен състав. Поради това, касационната инстанция намира за ненужно да ги преповтаря, като на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН препраща към мотивите на оспореното решение.

За пълнота на изложеното следва да се посочи, че правилно районният съд е приел, че с действията си касаторът е осъществил състава на административно нарушение по чл. 140, ал. 1 ЗДвП. Вменената за нарушена разпоредба на чл. 140, ал. 1 ЗДвП урежда по пътищата, отворени за обществено ползване, да се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места.

Районният съд обосновано е възприел доказателствената съвкупност, установяваща по безспорен начин, че на 02.03.2025 г. в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]Й. Ц. е управлявал собствения си лек автомобил, без същият да е бил регистриран по надлежния ред. В случая срокът на валидност на временните регистрационни табели на автомобила е бил изтекъл на 13.12.2024 г., както и на разрешението за временно движение на автомобила. Издаването на транзитни табели с регистрационен номер се регулира от правилата на чл. 27 Наредба № I-45/24.03.2000 г. за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на моторните превозни средства и на ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства (Наредбата), които са приложими за следните случаи: при придвижване на нерегистрирани превозни средства в страната; при износ на превозни средства от страната – след прекратяване на постоянната или временната им регистрация или на закупени в страната нерегистрирани превозни средства – след митническо оформяне на вноса и износа им; за придвижване на регистрирани превозни средства в страната или от друга държава до страната при изгубена или открадната постоянна табела с регистрационен номер, след обявяването ѝ за издирване; за придвижване на превозно средство с чужда регистрация извън страната при изгубена или открадната постоянна табела с регистрационен номер на територията на Република България, след обявяването ѝ за издирване. След изтичане срока на транзитните табели с регистрационен номер същите не могат да се използват.

Съгласно чл. 29, ал. 1 от Наредбата за всеки комплект транзитни табели с регистрационен номер отдел/сектор "Пътна полиция" при СДВР/ОДМВР издава разрешение за временно движение, което в случая е било изтекло на 13.12.2024 г.

Ето защо след като за процесното МПС срокът на валидност на разрешението за временно движение е изтекъл, противно на възражението на касатора, към момента на проверката не е била налице регистрацията на автомобила. Това е така тъй като по аргумент от чл. 27 от Наредбата, издаването на транзитни регистрационни табели цели снабдяването с разрешение за временно движение, който режим се явява различен от режима на временната или постоянна регистрация на МПС. Съгласно правилата на чл. 22 вр. чл. 25 и чл. 26 от Наредбата регистрацията на МПС може да бъде постоянна – без срок на валидност или временна – с определен срок на валидност над 3 месеца, като временна регистрация се извършва на превозни средства, за които има нормативни ограничения за движение или пребиваване в страната за определен срок. При временна регистрация срокът на валидност се нанася в свидетелството за регистрация, а регистрационният номер е със съдържание, както при постоянната регистрация. Настоящия

случай не попада в горната хипотезата, тъй като видно от доказателствата по делото в свидетелството за регистрация на касатора липсва регистрация на автомобила, а временните регистрационни табели на автомобила са били със срок до 13.12.2024 г., както и на разрешението за временно движение на автомобила.

При липсата на регистрация в страната към момента на издаване на транзитните номера, за процесния автомобил се явява приложима ал. 1, т. 1 от чл. 27 от Наредбата, чиито смисъл разкрива привременен характер на транзитните номера с цел да се допусне придвижването на нерегистрираното превозно средство за срока на валидността им. След като в случая транзитните табели с регистрационен номер на процесния автомобил са били с изтекъл срок на валидност и което обстоятелство е ясно посочено в НП, неоснователно се явява възражението на касатора, че описанието на нарушението не съответства на нарушението по чл. 140, ал. 1 ЗДвП. Предвид установеното по делото, че временните регистрационни табели са с изтекъл срок и не са сменени с постоянни такива, следва извода, че Й. Ц. е управлявал автомобила без да е бил регистриран по надлежния ред, което деяние осъществява признаците на нарушение по чл. 140, ал. 1 ЗДвП, доколкото по пътищата, отворени за обществено ползване, могат да се ползват единствено от моторни превозни средства, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Горното нарушение е достатъчно конкретизирано по отношение на време, място, начин на извършване и самоличност на наказаното лице, поради което са неоснователни възраженията на касатора в тази връзка. По делото не е било спорно, че касаторът е управлявал автомобила, след като е изтекъл срока на разрешението му за временно движение, тоест без да е налице надлежна регистрация. При тези данни правилно отговорността на нарушителя е ангажирана именно за управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

Неспазването на посоченото задължение се санкционира от нормата на чл. 175, ал. 3 ЗДвП, която предвижда наказание за водача лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лева.

По горните съображения настоящият съдебен състав намира, че правните изводи на районния съд са съответни на фактическите установявания по делото, както и че процесното НП е законосъобразно и като го е потвърдил, районният съд е постановил правилно решение.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 от ЗАНН на ответника по касация следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 66.47 евро съгласно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд - София град, XVIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3976/03.11.2025 г. по НАХД № 11293/2025 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 131-ви състав.

ОСЪЖДА Й. Н. Ц. да заплати на СДВР сумата в размер на 66.47 евро.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

